

Publicerad 2018-05-16 05:17 av Elaine.S

Funnen Fångad Fri Vinkla Vakna Väx

Hon, kvinnan, sitter ned inför

mötet med sig själv.

Låter solen färga stunden

och bli ett med den

nyfödda grönskan.

Hon hör toner som smeker

öra och sinne

i värmen som är mild och lagom

På en melerad stol likt livet självt

låter hon sin själ bli stillad

Hon hör sången om

”ett bedrövat hjärta”

och låter budskapet

badda det som gjort ont

Hon, kvinnan, märker sig

bli tilltalad av ögons möten

med det annorlunda och oväntade.

Stunden rymmer nyhetens behag

men också det tidlösa.

En harmonisk vagga att vila inför,

inramad i allt som ryms utanför.

De, andra människor,

rör sig som skuggor

i egna klara verkligheter

där hon inte deltar.

Hon önskar inget

medan hon ger sig allt.

(Denna dagen är en omsorg)

Ögats glitter en sanning

att spegla sig i bland

alla röster som talar.

Fåglars ljud växer samman

och ljuder under dagens mantel

Hon, kvinnan, låter sig famnas

av något hon inte önskar lämna.

Verkligheten skär hårda gränser

Hon tänker vägra att bli suddig

Hon tänker att harmoni

inte är gratis men hon förstår

ännu inte dess pris.

Hon, en kvinna, anar vinklar

och vrår och stänger sina armar

runt en stund som kanske ingen

förstår vikten av att bevara. Bara hon...

Allt växer till sig, inför hennes samlade blick

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elaine.S med Poeter.se id #22008 innehar upphovsrätten